

Редакція:

МІНІСТЕРСТВО ПРАЦІ ТА СОЦІАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ

ЛИСТ

від 27.01.2011 р. N 14/13/116-11

Щодо права на додаткову щорічну відпустку

Згідно з п. 1 статті 8 Закону України "Про відпустки" щорічна додаткова відпустка за особливий характер праці надається окремим категоріям працівників, робота яких пов'язана з підвищеним нервово-емоційним та інтелектуальним навантаженням або виконується в особливих природних географічних і геологічних умовах та умовах підвищеного ризику для здоров'я, - тривалістю до 35 календарних днів за Списком виробництв, робіт, професій і посад, затверджуваним Кабінетом Міністрів України.

Список виробництв, робіт, професій і посад працівників, робота яких пов'язана з підвищеним нервово-емоційним та інтелектуальним навантаженням або виконується в особливих природних географічних і геологічних умовах та умовах підвищеного ризику для здоров'я, затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 17.11.97 р. N 1290 (додаток 2, у редакції постанови Кабінету Міністрів України від 13.05.2003 р. N 679).

Слід зазначити, що у Списку визначено максимальну тривалість такої відпустки.

Конкретна тривалість щорічної додаткової відпустки за особливий характер праці встановлюється колективним чи трудовим договором залежно від часу зайнятості працівника в цих умовах.

Порядок застосування цього Списку затверджений наказом Мінпраці від 30.01.98 р. N 16 <...>.

У розрахунок часу, що дає право працівнику на додаткову відпустку, зараховуються дні, коли він фактично був зайнятий на роботах з особливим характером праці не менше половини тривалості робочого дня, встановленого для працівників цих виробництв, робіт, професій і посад.

При цьому слід мати на увазі, що відповідно до статті 9 Закону України "Про відпустки" до стажу роботи, що дає право на щорічні додаткові відпустки (стаття 7 та 8 цього Закону), зараховуються:

- 1) час фактичної роботи із шкідливими і важкими умовами праці та особливим характером праці, якщо працівник зайнятий у цих умовах не менше половини тривалості робочого дня, встановленої для працівників даного виробництва, цеху, професії або посади;
- 2) час щорічних основної та додаткових відпусток за роботу із шкідливими і важкими умовами праці і за особливий характер праці;
- 3) час роботи вагітних жінок, переведених на підставі медичного висновку на легшу роботу, на якій вони не зазнають впливу несприятливих виробничих факторів.

Тому, якщо працівник був на лікарняному, у відпустці без збереження заробітної плати, на курсах підвищення кваліфікації тощо, - ці дні не зараховуються до стажу роботи, що дає право на щорічну додаткову відпустку за особливий характер праці. У зазначених випадках працівнику надається така відпустка тривалістю пропорційно до фактично відпрацьованого часу, а не повної тривалості.

Директор Департаменту

О. Товстенко